

bet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) an-
tydede, Meningen er, at Tjenstdygtigheden skal
finde Sted i dens hele Omfang. Det var,
hvad jeg havde at bemærke med Hensyn til
mit Forslag til en Omredaction af denne Pa-
ragraph. Ved Udvalgets Forslag under Nr.
69 til Optagelse af en ny Paragraph har jeg
foreslaaet, at i første Post 5te Linie udgaaer
Ordet „Tjenstdygtighed“ og i samme Sted sættes
„den, der ifølge Vytningen kommer til at staae
nærmest for Indkaldelse, godtgjør at være fuld-
kommen tjenstdygtig“. Jeg skal motivere det
ganske kort. Jeg har stillet det af Hensyn til,
at, hvor der bliver Spørgsmaal om en saadan
Vytning, vil det, antager jeg, ikke have nogen
Indflydelse, om den er tjenstdygtig eller ikke,
der stiller for sig; det er kun den, der bliver
stillet, hvis Dygtighed kommer i Betragtning.
Det er ogsaa i Harmoni med, hvad der er
bestemt i Regjeringsudkastets § 32 og i Ud-
valgets § 30, om Stilling for Udskrivnings-
alderen, hvor det netop er gjort gjældende, at
den, hvis Tjenstdygtighed det kommer an paa,
er ikke den, der stiller for sig, men kun den,
der bliver stillet. Det er ledet af denne Be-
tragtning, at jeg har stillet dette Forslag. Med
disse Bemærkninger skal jeg anbefale det af
mig stillede Vædringsforslag til det ærede Things
Overveielse.

Lier: Det er den ærede Ordførers sidste
Foredrag, der gav mig Anledning til at tage
Ordet, da jeg ellers ikke skulde have opholdt
Forsamlingen. Den ærede Ordfører ophlyste
Thinget om, at Hensigten med de foreliggende
Forslag var, at man opstode en Linie og For-
stærkning af Militairarbejdere, og at danne en
Skole for disse. Jeg vil nu bede den ærede
Ordfører ophlyse Thinget om, hvad den Skole
har ledet til, som af Krigsministeriet den 21de
Januar 1856 blev befalet oprettet for at danne
Sygevogtere; thi, saavidt mig bekjendt, troer
jeg ikke, at der er udgaaet nogen Sygevogter
af denne Skole. Samtidig kunde det være
interessant at komme til Kundskab om, hvor-
ledes Udvalget har tænkt sig, at den Masse af
Militairarbejdere, som ere hele Landet over —
jeg mener ikke alene i Kongeriget, men i hele
Landet — og som, saavidt mig bekjendt, ud-

gjøre omtrent 3,500 Mand, naar de skulle tjene
i 16 Aar, eller 8 Aar i Linien og 8 Aar i
Forstærkningen, skulle benyttes. Jeg gad nok
vide dette, da det efter min Formening ikke vil
lede til Andet end et unødvendigt Arbejde med
at holde Rister over dem. Til disse saa Be-
mærkninger skal jeg indskrænke mig.

Tscherning: Det ærede Medlem (Lier)
har formodentlig ikke sat sig ind i Forholdene
(Lier: Jo!); jeg tvivler paa det og skal ret
strax godtgjøre, at det forholder sig saaledes.
Med Hensyn til Militairarbejdere har Krigs-
bestyrelsen i det Hele, saaledes som Værnepligts-
loven nu er affattet, ikke holdt sig berettiget til,
ligesom til den øvrige Deel af Hæren, at ud-
skrive et vist Antal Mandskab aarligt, som kunde
blive øvet og benyttet til Hærens Tjeneste i
8 Aar og derpaa efterhaanden indkaldt, som
man skulde bruge dem, saa at man indkaldte
til Tjeneste dem, der vare øvede, og ikke be-
standig udskrev nye af den hele Masse. Man
har derimod forestillet sig, at Værnepligtslovens
Mening var den, at, naar der behøvedes et vist
Antal Militairarbejdere, skulde man udskrive
dem af den yngste Aldersklasse og ikke blandt
dem, som havde været til Tjeneste før, forsa-
vidt der af de Yngste var Mandskab nok. Kort
sagt, med Hensyn til Militairarbejdere har
man ikke tænkt sig samme Ordning, som ved
den øvrige Armee, hvorefter det øvede Mand-
skab blev bundet til Hæren i en Række af Aar;
man er derimod gaaet ud fra, at, naar man
skulde bruge et vist Antal af dette Mandskab,
skulde man udskrive det fra nyt af, efter Reg-
lerne for Udskrivning. Det, hvorom der derfor her
er Spørgsmaal, er, som den ærede Ordfører
har sagt, ikke Noget, der er i Modstrid med
det, der staaer i Værnepligtsloven af 1849,
men det gaar kun ud paa at gjøre Forhol-
dene tydeligere, saa at man seer, at hvad der i
saa Henseende gjælder for den øvrige Armee
ogsaa gjælder for Militairarbejdere. Jeg for
mit Vedkommende har altid forstaaet, hvad der
desangaaende staaer i Værnepligtsloven, paa
samme Maade som nu; men de Ministerier,
der have haft med Sagen at bestille, have efter
min Mening indpiint en urigtig Fortolkning i
Ordene og anvendt Paragraphen derefter. Det,